

Rok 1915.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXIV. — Wydana i rozesłana dnia 18. sierpnia 1915.

Treść: № 241. Rozporządzenie, dotyczące przymusu paszportowego na obszarze wojennym.

241.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 17. sierpnia 1915,

dotyczące przymusu paszportowego na obszarze wojennym.

Z odwołaniem się na rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 25. lipca 1914, Dz. u. p. Nr. 158, dotyczące zawieszenia artykułów 8., 9., 10., 12. i 13. państwowej ustawy zasadniczej o ogólnych prawach obywateli z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 142, wydaje się na podstawie § 8. ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66, wskutek postanowienia całego Ministerstwa, następujące ograniczające zarządzenia policyjne co do paszportów:

§ 1.

Naczelna komenda armii ustanawia granice „obszaru wojennego“, a w obrębie nich granice pomiędzy „szerszym obszarem wojennym“ i „ściślejszym obszarem wojennym“.

Te ustanowienia graniczne ogłosi za każdym razem c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych.

§ 2.

Kto udaje się do „szerszego obszaru wojennego“ lub go opuszcza, ma się wykazać należyty paszportem podróźnym według rozporządzeń całego Ministerstwa z dnia 15. stycznia 1915, Dz. u. p. Nr. 11, i z dnia 18. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 124.

W paszporcie musi być podany cel podróży.

Paszport podróźny musi być zaopatrzony klauzulą władzy paszportowej, że jest ważny dla podróży do odnośnego „szerszego obszaru wojennego“ lub z tego okręgu, w danym razie także dla podróży powrotnej. Klauzula może być także ograniczona na pewne części obszaru wojennego. Czas ważności klauzuli nie może w żadnym razie przekraczać trzech miesięcy.

Inne dokumenty podróży, jak karty legitymacyjne, książeczki robotnicze i służbowe i przepustki wychodzą dla oznaczonych podróży z użycia.

§ 3.

Przekroczenie granic „ściślejszego obszaru wojennego“ jest zakazane.

Upoważnione do tego komendy mogą na mocy rozkazów Naczelnej komendy armii pozwolić na wyjątki od tego zakazu tym osobom, które wykażą się paszportem, odpowiadającym przepisom § 2., i wystawionym prócz tego wyraźnie na podróź do odnośnego „ściślejszego obszaru wojennego“ lub z niego, w danym razie łącznie z podróżą powrotną.

Klauzula tych paszportów podróźnych musi zawierać wyraźną uwagę, że paszport uprawnia do przekroczenia granicy „ściślejszego obszaru wojennego“ tylko za pozwoleniem właściwej c. i k. Komendy i że tylko za tem pozwoleniem może być używany do wylegitymowania się na „ściślejszym obszarze wojennym“.

Blizsze postanowienia co do podróży wewnątrz „ściślejszego obszaru wojennego“ mogą być uregulowane zarządzeniami policji polowej.

§ 4.

Dla ruchu lokalnego poza granice, oznaczone w § 1., może naczelnik kraju w porozumieniu z komendą wojskową zarządzić ulgi od przepisów §§ 2. i 3.

Zastrzega się także naczelnikowi kraju zezwolić w porozumieniu z komendą wojskową na uznawanie innych papierów urzędowych za wystarczającą legitymację w przypadkach, w których wystąpienie się o paszport nie jest możliwe.

Legitymowanie się wychodźców, powracających do ojczyzny wskutek zarządzenia państwowego, uregułuje Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Naczelną komendą armii.

§ 5.

Przez to rozporządzenie nie narusza się sposobu legitymowania się osób, należących do siły zbrojnej Monarchii austriacko-węgierskiej lub

Państwa niemieckiego, urzędników i funkcjonariuszy państwowych, dalej organów kolejowych.

§ 6.

Za przekroczenia tego rozporządzenia będą polityczne władze powiatowe, lub w miejscach, gdzie istnieje osobna rządowa władza policyjna, ta ostatnia, karały według § 9. ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 22. sierpnia 1915.

Z tą chwilą uchyla się rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 24. lipca 1915, Dz. u. p. Nr. 209.

Stürgkh wlr.

Hochenburger wlr.

Forster wlr.

Trnka wlr.

Zenker wlr.

Georgi wlr.

Heinold wlr.

Hussarek wlr.

Schuster wlr.

Engel wlr.

Morawski wlr.